

מאמרי חסידות

מאמר ד"ה

וזאת לפנים בישראל

חג השבועות תרט"ו

מכ"ק אדמו"ר הצמח צדק

עם הגהות וביאורים נפלאים

מכ"ק הר' הלל הלוי מפאריטש

זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע

יו"ל לראשונה מכת"י מעתיק

כ"ז אייר תש"פ

נערך ע"י עקיבא שבריק

*Spreading the waters from the spring of the
Holy Baal Shem Tov requires much
time, effort and great detail.*

We need your financial support.

*To donate via paypal please use the link
below:*

<http://paypal.me/ashavrick>

Akiva Shavrick

aShavrick@gmail.com

מאמר מכ"ק אדמו"ר הצמח צדק עם הגהות מכ"ק ר' הלל הלוי מפאריטש

זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע

חג השבועות תרט"ו

וזאת¹ לפני ישראל על הגאולה ועל התמורה לקיים כל דבר שלף איש נעלו ונתן לרעהו. הנה ידוע שיש בנשמות ישראל שני מדריגות, בחינת ישראל ובחינת יעקב, והיינו כמו שאומרים, נשמה שנתת בי טהורה היא אתה בראת אתה יצרת כו' נפחת כו', שבחינת נפש רוח נשמה הנמשכים משלשה עולמות בריאה יצירה עשיה ומתלבשים בשלשה כלים מוחא לבא וכבדא, נקראים יעקב. אבל בחינת חיה ויחידה שנמשך מבחינת אצילות ולמעלה מהאצילות, שזהו בחינת טהורה, להיותם מושללים מבחינת יש דשלשה חלקי הכלים דבריאה יצירה עשיה, הנה בחינת זאת נקראת בחינת ישראל. וזהו מה שאמר, וזאת לפני ישראל, כי בחינת וזאת, היא התורה, כמאמר אל יתהלל כו' כי אם בזאת יתהלל כו' השכל וידוע אותי כו' לעשות חסד משפט וצדקה כו', ובחינת זאת התורה היא המאירה בגילוי בפנימיות ישראל, שהם בחינת נשמות הגבוהות. והנה בזמן הבית היו נשמות גבוהות, ולכן על הגאולה כו' לקיים כו' איש נעלו כו', וכמו שאמר בירושלמי, בתחלה היו קונין בנעל, חזרו להיות קונין בכסף ובשטר ובחזקה.

וביאור הדברים, הנה גאולה ותמורה הוא בחינת שכינתא עלאה ושכינתא תתאה, שהוא בחינת אחד ועד. כי בחינת אחד, בד' רבתי, הוא בחינת שכינתא עלאה, כי האל"ף דאחד הוא בחינת פלא, והוא בחינת רצון העליון הנקראת כתר, שהוא למעלה מן החכמה לגמרי, וממנו נמשך בחינת החכמה, מאין ליש, כמו שכתוב והחכמה מאין תמצא כו', וזהו בחינת החי"ת דאחד. ומבחינת החכמה נמשך בחינת עשר ספירות דאצילות, עד סופא דכל דרגין, בחינת המלכות דאצילות כמו שהיא בבחינת אצילות, טרם ירידתה להתלבש בבריאה יצירה עשיה, שזהו ענין ד' רבתי הנזכר לעיל, ונקראת בחינת שכינתא עלאה הנזכר לעיל, שזהו בחינת גאולה הנזכר לעיל.

אבל בחינת תמורה, הוא בחינת ועד, שהוא בחילופי אתוון דאחד, כי מהאל"ף, שהוא בחינת כתר עליון, נמשך בחינת וי"ו, שהוא בחינת המדות, שהם מקור לנבראים

¹ המאמר נדפס כאן לראשונה מכתב יד מעתיק.

דשלשה עולמות בריאה יצירה עשיה, והם בחינת כתר ומקיף עליהם. [וכידוע דכתר מלכות הוא בחינת המקיף הנבראים, והוא נמשך מחזה דזעיר אנפין]. ומבחינת החי'ת, שהוא בחינת חכמה עלאה, ראשית הגילוי דבחינת עשר ספירות דאצילות, נמשך בחינת עי"ן, שהוא בחינת חכמה תתאה, מקור גילוי צירופי האותיות שנבראו בהם כל הנבראים, כי עי"ן הוא בחינת ראייה דחכמה, שהוא בחינת חיצוניות דחכמה כו', [כידוע דשני עינים הם בחינת נצח והוד דחכמה]. ומבחינת ד' רבתי, שהוא בחינת המלכות כמו שהיא בבחינת אצילות, נמשך בחינת ד' דועד, שהוא בלי חילוף, רק שהוא ד' קטנה, שזהו בחינת צמצום המלכות דרך מסך להתלבש בכריאה יצירה עשיה.

והנה לקיים כל דבר, כי בחינת דבר נקראת צירופי אותיות שנבראו בהן עולמות הנבראים. ויש שני בחינות, עלמין סתימין שנמשכו מבחינת ד' רבתי הנזכר לעיל, ועלמין דאתגליין שנמשכו מבחי' ד' דועד, שזהו ענין גאולה ותמורה הנזכר לעיל, הנה קיומם הוא על ידי קנין דנעל כו', כי הנה הנעל נעשה מעורות דעבידין. והנה למעלה, בחינת פני שור שבמרכבה, פנימיותו הוא בבחינת ביטול לאלקים חיים ומלך עולם, שור גועה כו'. אך בחינת החיצוניות דחיצוניות שלו, הוא נמשך למטה מטה, עד שנמשך ממנו בחינת רוח הבהמה דנפש הטבעית, ונקראת בחינת עור. אך כשמבררים היש דנפש הטבעית, בבחינת ביטול לאלקות, אז נעשה ממנה בחינת לבוש הנעל לבחינת המלכות דאצילות הנקראת שכינה, שבחינת זאת נקראת רגל, [וזהו כדוגמת הנעל הנעשה לבוש לרגל למטה כו'].

וזהו מה יפו פעמיך בנעלים, כי ענין העלייה בעילוי אחר עילוי, הוא בחינת רגל, שעיקר כח העלייה הוא מחמת נפש הטבעית, [כנזכר לעיל במאמר² דחמשה קנינים, בענין ירידה לצורך עליה כו']. והנה זהו בחינת נעל למטה, שעל ידו בחינת העליה כו'. ויש בחינת נעל מלמעלה, שעל ידו נמשכו כל ההמשכות מלמעלה למטה, והוא בחינת מטטרון, נעל דשכינתא, [כידוע, דבזמן הגלות, כל היחודים עליונים והמשכות עליונות הם על ידי מטטרון כו']. וזהו לקיים כל דבר, כי על ידי עבודת איש הישראלי, לברר נפש הטבעית שלו, על ידי תורה ומצות, שפועל בנפש הטבעית החמשה קנינים, [כנזכר לעיל, שכל החמשה קנינים נעשה על ידי קנין דישראל], על ידי זה נמשך תוספת אור בכל העולמות, ועל ידי זה נגמר הקנין דשמים וארץ

² המאמר עדיין בכתב יד, ובעזרת ה' יצא לאור בקרוב.

בשלימות [כנזכר לעיל], ובזה הוא קיום כל העולמות, הנקראים שמים וארץ בדרך כלל.

ושלף איש נעלו ונתן לרעהו, כי ידוע שנשמות ישראל נקראים אחים ורעים להקדוש ברוך הוא, שזהו בחינת נשמות הגבוהות הנזכר לעיל, הנקראים ישראל. ויתפרש בשני אופנים. הראשון, ושלף איש נעלו, קאי על הנשמה, שנותנת בחינת נעל מלמטה למעלה, שזהו בחינת בירור דנפש הטבעית, שעולה למעלה, להוסיף אורות למעלה כביכול. וזהו ונתן לרעהו, שזהו הקדוש ברוך הוא.

או יתפרש מלמעלה למטה, שאיש, זה הקדוש ברוך הוא, ונותן להנשמה, הנקראת רעהו, בחינת נעל, שהוא בחינת לבוש, שעל ידו נמשך השפע, והוא בחינת מטטרון, בחינת נעל דשכינתא כנזכר לעיל. [או יתפרש באופן אחר, ושלף איש נעלו מלמטה למעלה, הוא מה שהנשמה מפשטת את עצמה מבחינת נעל, ונותנת את עצמה להקדוש ברוך הוא בבחינת ביטול, כמו מי לי בשמים כו'. ומלמעלה למטה, הוא גם כן המשכת שפע על ידי שליפת הנעל, שהוא הפשטת הלבושים. וזה הפירוש נכון יותר לכאורה, כי לפניו קאי על זמן הבית, ואז היה המשכת השפע ויחודים עליונים שלא על ידי מטטרון כנזכר לעיל. ואיני זוכר האיך יצא מפי כבוד קדושתו].

אך כל זה היה מתחלה, כאשר היו נשמות גבוהות, שהיו יכולים לגמור הקנין דישראל בשלימות, על ידי התקשרותם בתמידות ודביקותם לה' בעומק טרדות המחשבה, בלי הפסק כלל. אך אחר כך, שנתמעט כח הדביקות, אז חזרו להיות קונין בכסף ובשטר ובחזקה, שזהו שלשה בחינות דתורה ועבודה וגמילת חסדים, כי כסף הוא בחינת גמילת חסדים, וכל המצות נכללו בבחינת גמילת חסדים, כי שרשם חמשה חסדים, וממשיכים אותם למאן דלית ליה מגרמיה כלום, שהוא בחינת המלכות דאצילות. ושטר, הוא בחינת אותיות, והוא בחינת אותיות התורה, שעל ידם נמשך רצונו וחכמתו יתברך למטה מטה. ובחינת חזקה, הוא בחינת עבודת הקרבנות, שהוא בחינת התחזקות המוחין למעלה, גם בבחינת על הכסא כמראה אדם, כידוע דהקרבנות הם בחינת ריח נחוח להוי"ה עצמו, וכדוגמת ריח חזק, המשיב את הנפש כו', ודי למבין. סליק.